

Zbornik sudske prakse

Predmet C-296/12

**Europska komisija
protiv
Kraljevine Belgije**

„Povreda obveze države članice – Sloboda pružanja usluga – Slobodno kretanje kapitala – Porez na dohodak – Doprinosi u okviru mirovinske štednje – Porezna olakšica primjenjiva isključivo na plaćanja u korist institucija ili fondova s poslovnim nastanom u istoj državi članici – Koherentnost fiskalnog sustava – Učinkovitost fiskalnog nadzora“

Sažetak – Presuda Suda (deseto vijeće) od 23. siječnja 2014.

Sloboda pružanja usluga – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – 17366 / Porezi na dohodak – Nacionalni propis prema kojem se porezna olakšica na doprinose plaćene u okviru mirovinske štednje primjenjuje isključivo na plaćanja u korist institucija ili fondova s poslovnim nastanom u istoj državi članici – Nedopuštenost – Opravdanje – Nepostojanje

(čl. 56. UFEU-a)

Država članica koja usvoji i zadržava na snazi porezne olakšice za doprinose koji se plaćaju u okviru mirovinske štednje, u dijelu u kojem se ta olakšica primjenjuje samo na plaćanja u korist institucija i fondova s poslovnim nastanom u toj državi članici, krši obveze koje proizlaze iz članka 56. UFEU-a.

Naime, takvo nacionalno zakonodavstvo može odvratiti uplatitelje doprinosa u toj državi članici od sklapanja ugovora o individualnom ili kolektivnom štednom računu ili ugovora o štednom osiguranju s finansijskim institucijama koje imaju poslovni nastan u drugoj državi članici kao i te institucije od pružanja usluga na tržištu prve države članice. Stoga to zakonodavstvo predstavlja prepreku slobodnom pružanju usluga.

Takvo zakonodavstvo koje može otežati ili učiniti manje privlačnim ostvarivanje slobode pružanja usluga može se ipak dopustiti pod uvjetom da teži ostvarenju cilja od općeg interesa, da je prikladno za ostvarenje tog cilja i da ne prelazi ono što je nužno.

Međutim, prepreku slobodi pružanja usluga koja proizlazi iz tog propisa nije moguće opravdati namjerom da se osigura učinkovitost fiskalnog nadzora. S druge strane, ugovaranje mirovinske štednje s finansijskom institucijom s poslovnim nastanom u drugoj državi članici samo po sebi ne može našteti koherentnosti spornog pravnog uređenja. Samo je po sebi razumljivo da ništa ne sprječava potonju državu članicu u ostvarivanju ovlasti oporezivanja dohodaka od mirovinske štednje koje bi finansijska institucija s poslovnim nastanom u drugoj državi članici isplaćivala uplatitelju doprinosa koji bi i dalje bio rezident u istoj državi članici u trenutku isplaćivanja tih dohodaka kao protučinidbe za izvršene uplate doprinosa kojima je odobrena porezna olakšica.

(t. 30.-32., 39., 50., 52. i izreka)